Eva Brunne: Tal för påskuppropet annandag påsk 2011

Talare
Eva Brunne
Biskop, Stockholms stift

Datum
25 april 2011

Omständigheter
Ett antal olika påskupprop har hållits av kyrkliga rörelser. Det mest omtalade är påskuppropet 2005 vilket syftade till att uppmuntra en generösare flyktingpolitik.

Det påskupprop som Brunne här talar om var en protest mot att regering Reinfeldt introducerade ett antal nya lagar vilka gjorde att personer i Sverige kunde bli utan sjukförsäkring.

Vi firar påsk i kyrkorna där budskapet under 2000 år har varit, och är – från mörker till ljus, från död till liv, från oviss framtid till att någorlunda veta riktningen. Vi gör det i tro på den Gud som i Jesus ofta mötte människor i samtal ansikte mot ansikte. I samtalet sa han: Vad kan jag göra för dig?

Det är av honom som vi i kyrkorna har lärt oss hur vi möter människor. I samtalet i ögonhöjd, med den utsatta människan i centrum, med respekt för henne och hennes behov. Det har blivit fler och fler sådana möten under de senaste åren. Därför att lagar och regler har gjort att människors utsatthet ökat.

Kyrkorna och kyrkornas människor har blivit hoppet och den möjliga livstråden, och så ska det vara. Det är kyrkornas uppgift att finnas där när det inte finns andra möjligheter. Men det är inte kyrkornas uppgift att ständigt åse hur ett välfärdssamhälle monteras ner och utsattheten ökar. Då reagerar vi.

Vi reagerar som människor och som kristna. Inte bara med att kavla upp ärmarna och arbeta ännu mer för att hjälpa och stödja. Utan också genom att tydligt säga: Nu räcker det! Det är inte rimligt att så många människor drabbas av systemet med utförsäkring. Det är inte värdigt att inte bli respekterad i sin utsatthet. Det är inte rimligt med den barnfattigdom som följer i spåren av att föräldrar blir utförsäkrade. Det är inte värdigt ett samhälle, ett land som så länge har varit förebild i likabehandling av människor. När den bilden bleknar, då reagerar vi som människor och som kristna.

Vi är många idag och tillsammans säger vi: nu får det vara nog! Nu är tiden inne

för förändring.

Då och då – inte minst nu – får vi kristna höra att kyrkan inte blanda sig i politiken. Ofta är det samma människor som också vill att vi i kyrkan ska tala ett så ålderdomligt språk att så få som möjligt förstår det, och i övrigt ska vi vara högtidliga. Men kyrkan har alltid varit politisk och den kommer alltid att vara det. Och det började med Jesus. Politik som uttyds ”det gemensamma livet i staden”.

När vi frågar: Vad kan jag göra för dig? Då vi ser bristen på mat för dagen, och bristen på kläder åt barnen, då måste vi reagera och påtala orsakerna. Det är vår uppgift som kyrka att göra det. Det är vår uppgift som människor att göra det.

Mitt biskopsmotto: Gör inte skillnad på människor, är ett bibelord. Det bibelordet kan enbart uttydas termer av värdighet och människovärde. Det kräver ibland politiska ställningstaganden – inte minst nu.

Källa
Manuskript inskickat av talaren (2023-09-25)

Taggar
Predikan, Svenska kyrkan

URI
https://www.svenskatal.se/tale/eva-brunne-tal-for-paskuppropet-annandag-pask-2011